

Ruby Violet Payne-Scott, la primera radioastrònoma (1912 – 1981, Austràlia)

A l'Austràlia dels anys quaranta, època en què les dones patien una gran discriminació i tot just naixia la radioastronomia, va aparèixer una dona amb ganes de canviar les coses. Una feminista lluitadora i una científica revolucionària, Ruby Violet Payne-Scott va ser una física pionera en el camp de la radiofísica i de la radioastronomia.

Ruby Violet Payne-Scott, va néixer el 1912 a Grafton, Austràlia. Ja de ben petita va manifestar unes grans aptituds per la física i les matemàtiques. Gràcies a això va aconseguir beques per a estudiar a la Universitat de Sidney. Allà, superant dificultats com ser l'única dona de la classe, Ruby es va graduar en física amb honor l'any 1933.

Va seguir amb els seus estudis en un centre d'investigació del càncer, on va estudiar una nova tècnica per combatre aquesta malaltia: la radioteràpia. També va estudiar el magnetisme terrestre sobre els éssers vius. Gràcies a aquests treballs va obtenir el Màster en física el 1936, però les oportunitats per a la promoció acadèmica o científica de les dones de l'època eren nul·les. Va seguir estudiant i va obtenir el Diploma d'Educació el 1938, que la va permetre treballar com a professora de ciències.

Més endavant va aconseguir una feina en una empresa de tecnologia i comunicacions com a bibliotecària, però gràcies al seu gran potencial va passar de bibliotecària a radioenginyera en poc temps, essent l'única dona en aquell lloc de feina. I durant la Segona Guerra Mundial va ser contractada en un centre estatal que desenvolupava radars defensius contra possibles atacs japonesos.

Un cop acabada la guerra, el seu grup de treball es va dedicar a la radioastronomia, concretament a l'estudi de la radioastronomia solar i la seva relació amb les taques i les erupcions solars. Es va convertir en una veritable experta en aquest camp. A més van dur a terme una tècnica novedosa: la interferometria.

A més també va ser una gran activista com a feminista, atea i comunista. Les dones patien una gran discriminació i va lluitar molt per la igualtat. Ella es va casar el 1944 en secret per no perdre la seva feina, ja que la llei no permetia que les dones tinguessin un lloc de treball permanent en el servei públic. Finalment es va descobrir i el 1949 va perdre la feina.

La seva carrera va caure en picat al 1951, amb 39 anys, quan va néixer el seu primer fill. Les ajudes i baixes per maternitat a aquella època eren impensables i es va veure forçada a escollir entre la investigació o la família. Va morir el 25 de maig de 1981, tres dies abans de complir els 69 anys, per culpa de l'Alzheimer.